

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Vi er enige om, at det var godt, at Irak blev befriet for Saddam Hussein. Det forstås jeg også hr. Villy Søvndal siger. Hr. Villy Søvndal siger også, at det selvfølgelig kræver militær tilstedeværelse; han faldt jo ikke af sig selv. Det, der er spørgsmålet, er, hvordan man så sikrer, at det bliver så kortvarigt som muligt, og at irakerne så hurtigt som muligt bliver i stand til selv at lede deres eget land. Det er jo det, der er hele opgaven.

FN står ikke klar med nogen styrker, vil jeg sige til hr. Villy Søvndal. FN står ikke og tripper på sidelinjen og beder om at komme ind med styrker. Der er ikke nogen fra FN's ledelse, som overhovedet beder om det. Så hr. Villy Søvndal befinder sig altså i en verden, hvor han står mellem alle stolene. Han vil gerne have, at der er styrker inde for at sikre Irak, det skal bare ikke være de styrker. Men der er ikke andre, og der er heller ikke andre, der er på vej, og der er heller ikke andre, der prøver! Det vil sige, at man så i virkeligheden skulle svigte den befrielse, øjeblikkelig efter man havde lavet den, ved at styrte ud over hals og hoved. Det er altså ikke særlig hjælpsomt.

Men så kommer vi til det næste punkt: Hvor lang tid skal man blive? Man skal ikke blive i al evighed, vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard. Formålet med dette er ikke en besættelse af Irak. Formålet med dette var en befrielse af Irak, og at Irak så selv kan overtage sit eget land. Derfor har vi også med glæde indsat en civil administrator. Han skal hjælpe med til, at demokratiet kommer på fode i det område, han administrerer, og vi har også haft hjælp af menneskerettighedscentret til at få opbygget et retssamfund, alt sammen med det formål, at irakerne selv skal overtage deres eget land, og det vil de selvfølgelig også komme til. Jeg kan ikke sige noget årstal, men der bliver ikke tale om, at magterne skal være dernede i al evighed. Det er naturligvis ikke den danske regerings synspunkt.

Kl. 12.15

Jeg vil ikke blive ved med at diskutere Poul Nielsons påstande. Formålet med olieprogrammet er jo at oprette en oliefond, som vi har set andre steder, og formålet med den er at sikre, at pengene går til den irakiske befolkning og til genopbygning til gavn for befolkningen.

Om besættelsesmagterne er der kun at sige, at Danmark ikke har kontrol over noget territorium dernede og er derfor ikke nogen besættelses-

magt i folkeretlig forstand. Men vi er med til at stabilisere ud fra de opgaver, vi har sagt ja til at påtage os. Humanitære opgaver skal løses.

Så til sidst: Det havde været meget lettere at bevise, at masseødelæggelsesvåbene ikke var der, og det siger Hans Blix jo også. Det skulle bare have været muligt at tale med videnskabsmændene uden for Irak, så havde det været let, men det blev jo ikke muligt.

Første næstformand (Svend Auken):

Så tager vi en runde til, og det er først hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nej, det er ikke let at modbevise falsummer, og det er jo det, vi må sige, at det irakiske styre – så usympatisk det end var – har været oppe imod, nemlig fabrikerede falsummer, som bl.a. skulle dokumentere, at Irak var i gang med et atomvåbenprogram, hvilket simpelt hen viste sig at være lodret urigtigt. Det var fabrikerede oplysninger, som havde til formål at retfærdiggøre krigen, og den type løgnagtighed er det jo svært at gardere sig imod.

Så vil jeg sige, at jeg synes ikke, udenrigsministeren forholder sig til det mere generelle spørgsmål, nemlig det kviksand, som et flertal i det danske Folketing i øjeblikket er i gang med at sende danske soldater ud i. Vi kan jo godt konstatere, hvad det er, der foregår på stedet. Vi kan konstatere, at mens den amerikanske administration i hvert fald midlertidigt forsøger at inddrage alle mulige kræfter, også fundamentalistiske kræfter og dele af det tidligere regime, holder man systematisk den irakiske venstrefløj udenfor.

Den irakiske venstrefløj, som har lidt enormt under Saddam Hussein og har ofret tusinder og atter tusinder af liv i kampen mod Saddam Hussein, bliver holdt uden for genopbygningen. Hvorfor? Man stiller spørgsmålet, man får ikke noget svar, men man undres.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Villy Søvndal, og så håber jeg, at vi snart nærmer os afstemningstidspunktet.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes, at det, der karakteriserer debatten med udenrigsministeren her før den store be-